

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/46/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203863
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6622203863.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov JUDr. Dušana Kucbela a JUDr. Alexandra Mojša, v spore žalobcu: Slovak Estate s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO: 50 050 907, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VASIL' & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, Košice, IČO: 47 240 482, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. X, právne zastúpeného JUDr. Erika Golská advokátska kancelária s.r.o., so sídlom E. F. A. X, XXX XX B., IČO: 52 849 261, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec pod sp. zn. 8C/61/2022 zo dňa 20.12.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.); **p o t v r d z u j e**.

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok súdu prvej inštancie (výroky I., II.,III.,V.) nedotknutý.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie o žalobe na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu zrušil, nehnuteľnosť - parcelu KN registra „E“ č. XXX/X - orná pôda o výmere 2190 m², vedenú Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor, na LV č. XXXX pre k. ú. C., obec Dobroč (ďalej len „pozemok“ alebo „nehnuteľnosť“) prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi finančnú náhradu za spoluvlastnícky podiel vo výške 730,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemku, vo vzťahu ku ktorému bol žalobca spoluvlastníkom v podiele X/XX-XXX v pomere k celku a žalovaný v podiele 23/24-ín v pomere k celku. Žalobca navrhol, aby bol jeho spoluvlastnícky podiel prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného za náhradu podľa ním predloženého znaleckého posudku vo výške 1.370,- Eur. Poukázal na to, že žalovaný na jeho predžalobné výzvy nereagoval. Žalovaný v spore súhlasil so spôsobom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, avšak nesúhlasil s výškou primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel. Predložil vlastný znalecký posudok, podľa ktorého všeobecná hodnota podielu žalobcu predstavovala sumu 385,- Eur. Na základe uznesenia súdu prvej inštancie bol do konania predložený znalecký posudok Ing. Zoltána Lukáča č.18/2023, podľa ktorého znalec určil cenu spoluvlastníckeho podielu žalobcu vo výške 730,- Eur. Z tohto znaleckého posudku následne súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal.

2.1 Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom sa stotožnil s návrhom oboch strán a prikázal nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva

žalovaného. Za primeranú náhradu za odstupujúci spoluvlastnícky podiel žalobcu považoval výšku zistenú znaleckým posudkom G. H. B. vo výške 730,- Eur.

2.2 O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na ich náhradu (IV.) a štátu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (V.).

2.3 Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. §-u 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“). Poukázal na to, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je konaním, ktoré je v záujme všetkých spoluvlastníkov. Vzhľadom na charakter sporu nebol súd prvej inštancie viazaný návrhom na spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pretože konanie mohlo začať aj na návrh žalovaného. Takéto konanie má podľa súdu prvej inštancie povahu iudicium duplex, ktoré konanie je charakteristické tým, že nie je možné vychádzať výlučne zo zásady procesného úspechu vo veci, ale zo skutočnosti, že žiadna zo strán sporu nevychádza z konania s menšou hodnotou, než s ktorou do konania vstupovala. Nejde tak o klasické sporové konanie, v ktorom by jedna z proti sebe stojacich strán musela vyhrať a druhá prehrať spor. Spornou bola medzi stranami sporu len výška finančnej náhrady za prikázaný spoluvlastnícky podiel. Uvedená výška finančnej náhrady je v prejednávanej veci závislá podľa súdu prvej inštancie od posúdenia a úvahy súdu. Preto za stavu, keď obe strany mali záujem na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ako aj prikázaní pozemku žalovanému, nevyhnutné bolo zo strany súdu ustáliť len výšku primeranej náhrady za vyrovnací podiel, spravodlivým sa pri otázke rozhodovania o trovách konania javilo súdu prvej inštancie rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

2.4 V konaní bol na základe návrhu žalovaného ustanovený znalec, ktorému súd prvej inštancie priznal znalečné vo výške 235,55 Eur. Suma vo výške 200,- Eur bola znalcovi vyplatená z preddavku, ktorý zložil žalovaný a suma 35,55 Eur bola vyplatená zo štátnych prostriedkov. Štátu tak vznikli trovy konania, v dôsledku čoho súd prvej inštancie podľa § 259 CSP priznal štátu proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výroku (výrok IV.), ktorým žiadnej zo strán nebol priznaný nárok na náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca s poukazom na § 365 písm. f), d) a h) CSP. V odvolaní poukázal na to, že pred sporom sa vec snažil vyriešiť tromi mimosúdnyimi ponukami zo dňa 18.09.2020, 18.02.2021 a 21.02.2022. Žalovaný zaslal žalobcovi návrh na mimosúdnu dohodu až po podaní žaloby na súd. Dovtedy bol žalovaný pasívny. Z toho dôvodu bol žalobca nútený podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Namietal, že žalovaný v spore neakceptoval ani ním navrhovanú výšku náhrady za jeho spoluvlastnícky podiel, v dôsledku čoho musel súd prvej inštancie nariadiť znalecké dokazovanie, pretože súkromné znalecké posudky predložené stranami sporu sa v časti výšky náhrady líšili. V konečnom dôsledku k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo ním navrhovaným spôsobom, preto mal vo veci plný úspech. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého výroku poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III.ÚS 73/2023 .

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poprel, že mu boli doručené tri predžalobné ponuky. O snahe žalobcu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa dozvedel až po podaní žaloby. Bezprostredne potom navrhol žalobcovi uzatvorenie mimosúdnej dohody. V priebehu celého konania sa snažil ukončiť spor mimosúdne, prípadne uzavretím zmluvy, a to aj po vypracovaní znaleckého posudku ustanoveným znalcom Ing. Lukáčom, s ktorým ale žalobca nesúhlasil. Otázku náhrady trov konania posúdil súd prvej inštancie podľa neho správne s poukazom na to, že obe sporové strany mali pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva úspech len čiastočný. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 CSP vec prejednal a viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania (IV.) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny z nasledovných dôvodov:

5.1 Odvolací súd sa stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania aplikujúc § 255 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva treba súhlasiť s tým, že v tomto konaní súd nie je viazaný návrhmi strán a každý zo spoluvlastníkov môže prezentovať svoju predstavu o tom, ako má byť spoluvlastníctvo vysporiadané. Stranám dokonca nič nebráni v tom, aby argumentovali smerom k tomu, že nie je dôvod na zrušenie spoluvlastníctva s poukazom na § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Napriek tomu konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je sporom

podľa ustanovení CSP a nie je žiaden dôvod na to, aby sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval § 255 CSP.

5.2 To, ako sa má spoluvlastníctvo vyporiadať po jeho zrušení, navrhuje primárne žalobca. Preto pre určenie jeho úspechu v konaní je rozhodné porovnanie jeho žalobného návrhu a výroku súdneho rozhodnutia. Rozsudok o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je potrebné posudzovať ako celok, a to porovnaním žalobného návrhu a výroku súdu (m. m. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 73/2023). Zároveň pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je rozhodujúce, ako sa strana sporu k výsledku v spore pričínila (pozri nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 138/2022 zo dňa 23.06.2022, III. ÚS 70/2024-33 zo dňa 24.04.2024).

5.3 V prejednávanej veci žalobca v spore navrhoval, aby súd prikázal spoločnú vec tvoriacu predmet spoluvlastníctva do výlučného vlastníctva žalovaného za náhradu podľa ním vypracovaného znaleckého posudku v sume 1370 Eur. Žalovaný v spore nebol pasívny, reagoval v rámci uplatnených prostriedkov procesnej obrany predložením vlastného znaleckého posudku Ing. Jána Kubaliaka č. 5/2023, v zmysle ktorého bola všeobecná hodnota podielu pripadajúceho na žalobcu v sume 385 Eur. S týmto ohodnotením naopak nesúhlasil žalobca, preto na základe návrhu žalovaného súd prvej inštancie ustanovil do konania znalca G. H. B., ktorý v predložennom znaleckom posudku č. 18/2023 určil cenu za odstupujúci spoluvlastnícky podiel žalobcu v sume 730 Eur. Z tejto hodnoty následne súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal. Súdom určená cena náhrady za odstupujúci spoluvlastnícky podiel nebola žalobcom napadnutá odvolaním.

5.4 Obe sporové strany navrhovali vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci do výlučného vlastníctva žalovaného. Keďže žalobca bol v spore úspešný len čiastočne z hľadiska prisúdenej náhrady na jeho spoluvlastnícky podiel, bolo správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP.

5.5 Odvolací súd tiež konštatuje, že hoci žalobca namietal, že žalovaný na viaceré mimosúdne výzvy nereagoval, pričom priložil k nim podací hárok o zaslaných zásielkach, žalovaný tieto skutočnosti poprel. Predložený podací hárok však na rozdiel od doručovania zásielky do vlastných rúk nemôže s istotou preukazovať, že zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, najmä, keď túto skutočnosť žalovaný poprel. Žalovaný bol po podaní žaloby procesne aktívny a jeho cieľom bolo už v prvom vyjadrení uzavrieť vec mimosúdne. Rovnako k pokusu o mimosúdne (prípadne zmierne) vyriešenie veci malo dôjsť po predložení znaleckého posudku Ing. Zoltána Lukáča, avšak neúspešne. Z toho vyplýva, že obe strany sporu sa pričínili o výsledok konania. Teda rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania plne korešponduje s priebehom sporu. Odvolací súd preto aj v súvislosti s odkazom žalobcu v odvolaní na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 73/2023 uzatvára, že aj v prejednávanej veci súd prihliadal pri rozhodovaní o trovách konania na to, že pomer úspechu strán v spore o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva môže mať vzhľadom na osobitosť tohto konania rôzne podoby. V prejednávanej veci nejde preto o schematický záver o tom, že si má každá strana znášať svoje trovy, ale ako následok posúdenia konkrétne podanej žaloby (návrhu), jej dôvodnosti, správania sa strán sporu počas konania, ale aj pred ním. Súd prvej inštancie podrobne odôvodnil, na základe akých konkrétnych individuálne posúdených okolností veci nepriznal ani jednej strane sporu náhradu trov konania, preto odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a na jeho dôvody aj odkazuje.

6. Vo zvyšku, teda vo výrokoch, ktoré neboli napadnuté odvolaním (I., II., III., V), zostáva rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 367 ods. 2 CSP nedotknutý.

7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešným, pretože odvolací súd ním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Žalobcovi tak vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).